

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ Ing. F. S.**, bývajúceho v Č., **2/ Ing. M. S.**, bývajúcej v O., proti žalovanej **F., a.s.**, so sídlom v B., **o nariadenie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 21 C 30/2010, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 16. júla 2010, sp. zn. 15 Co 265/2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 16. júla 2010 sp. zn. 15 Co 265/2010 **z r u š u j e** a vec vracia Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave uznesením zo 16. júla 2010, sp. zn. 15 Co 265/2010 odmietol odvolanie žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II z 18. marca 2010, č.k. 21 C 30/2010-38 ako oneskorene podané. V dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na to, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo žalovanej doručené poštou ako doporučená zásielka do vlastných rúk (ďalej len „zásielka“) na adresu jej sídla. Z doručeny podľa názoru krajského súdu jednoznačne vyplýva, že zásielku prevzal splnomocnenec žalovanej 25. marca 2010 osobne, čo potvrdil svojím podpisom a nie JUDr. I. N., ktorý vo vyhlásení z 19. apríla 2010 (č.l. 52) uviedol, že zásielku prevzal omylom a až 16. apríla 2010 ju odovzdal žalovanej. Krajský súd podpis na doručení nepovažoval za totožný s podpisom vo vyhlásení JUDr. I. N., z čoho vyvodil, že zásielku neprebral JUDr. I. N., ale splnomocnenec žalovanej. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil § 47 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a ustanoveniami Poštového poriadku. Keďže krajský súd mal za to, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo žalovanej riadne doručené 25. marca 2010 prostredníctvom splnomocnenca a zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania jej začala plynúť nasledujúcim dňom po doručení zásielky, teda 26. marca 2010, uplynula 9. apríla 2010. Odvolanie podané žalovanou

na pošte 23. apríla 2010 bolo tak podané po uplynutí zákonnej lehoty a krajský súd ho s poukazom na § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. ako oneskorene podané odmietol.

Proti tomuto rozhodnutiu podala dovolanie žalovaná podľa § 237 O.s.p. z dôvodov uvedených v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. Namietala, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 237 písm. f/ O.s.p., keď krajský súd tým, že odmietol jej odvolanie ako oneskorene podané, hoci neboli splnené podmienky pre riadne doručenie zásielky a nepreskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, jej odňal možnosť konať pred súdom. Uviedla, že zásielku namiesto oprávnenej osoby omylom prevzal JUDr. I. N. (vlastník nehnuteľnosti, v ktorej má žalovaná zriadené sídlo) pri preberaní zásielok určených jeho osobe, o čom sa žalovaná dozvedela až 16. apríla 2010. Keďže zásielku prevzala neoprávnená osoba, podľa jej názoru, prvostupňové rozhodnutie nebolo doručené riadne, a preto ani nezačala plynúť lehota na podanie odvolania. Poukázala na to, že len riadne doručenie rozhodnutia má ten dôsledok, že odvolacia lehota začne plynúť. Za tejto situácie, keď odvolanie podala 23. apríla 2010, nepodala ho oneskorene. Žalovaná zároveň uviedla, že údaje uvedené na doručenke sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Žalovaná zároveň poukázala na to, že súdu na preukázanie svojho tvrdenia predložila dôkaz, písomné vyhlásenie JUDr. I. N., ktorý v ňom výslovne uviedol, že zásielku omylom prevzal on, hoci nie je oprávnenou osobou na preberanie zásielok adresovaných žalovanej. Tým, podľa jej názoru, vyvrátila pravdivosť toho, čo sa uvádza na doručenke. Žalovaná vytýkala krajskému súdu, že odvolanie posúdil ako podané oneskorene bez toho, aby mal za preukázané, že jej tvrdenie a vyhlásenie JUDr. I. N. sú nepravdivé inak, ako obsahom samej doručenky. Záver krajského súdu, že podpis na doručenke a vo vyhlásení sa nezhodujú, nepovažovala za správny, pretože na zodpovedanie tejto otázky sa vyžadujú odborné znalosti. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhla Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky rozhodnutie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalobcovia sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal, či smeruje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom. Dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je v danej veci prípustné, pretože konanie odvolacieho súdu je postihnuté vadou uvedenou v ustanovení § 237 písm. f/ O.s.p.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p., dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 237 písm.f/ O.s.p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť taký vadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za postup odnímajúci účastníkovi konania možnosť pred súdom konať treba považovať aj odmietnutie odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v prípade, že podmienky preň neboli splnené.

Podľa § 168 ods. 2 O.s.p., uznesenie súd doručí účastníkom, ak je proti nemu odvolanie alebo ak to je pre vedenie konania potrebné alebo ak ide o uznesenie, ktorým sa účastníkom ukladá nejaká povinnosť.

Podľa § 45 ods. 1 prvej vety O.s.p., súd doručuje písomnosť sám alebo poštou. Údaje uvedené na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len „doručenka“) sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak (§ 45 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 48 ods. 1 O.s.p., písomnosti, ktoré sú určené orgánom alebo právnickým osobám doručujú sa pracovníkom oprávneným za orgány alebo právnické osoby prijímať písomnosti. Ak ich niet, doručuje sa písomnosť, ktorá je určená do vlastných rúk, tomu, kto je oprávnený za orgán alebo právnickú osobu konať, ostatné písomnosti ktorémukoľvek ich pracovníkovi, ktorý písomnosť prijme.

Podrobnosti o postupe pri doručovaní písomností sú upravené v Poštových podmienkach k službám, ktoré podľa zákona č. 507/2001 Z.z. o poštových službách poskytuje Slovenská pošta, a.s. Podľa týchto podmienok bolo potrebné posudzovať aj doručovanie zásielky a nie podľa Poštového poriadku, z ktorého odvolací súd nesprávne vychádzal. Poštové podmienky v časti „Úradná zásielka – vnútroštátny styk“ upravujú okrem iného aj dodávanie úradných zásielok a vo „Všeobecnej časti pre vnútroštátny styk“ upravujú okrem iného dodávanie zásielok, preukazovanie totožnosti a potvrdenie prevzatia, ako aj povinnosť toho, komu bola nesprávne dodaná zásielka (kto nie je jej adresátom) bezodkladne ju vrátiť S., a.s. (body 18, 19, 20, 22.1.1. Všeobecnej časti Poštových podmienok).

V prejednávanej veci zásielka na doručenie do vlastných rúk bola určená právnickej osobe, žalovanej (č.l. 38) a bola jej doručená poštou.

V takom prípade platí, s poukazom na citované ustanovenie, že písomnosť doručovaná právnickej osobe sa doručuje pracovníkom oprávneným za právnickú osobu prijímať písomnosti. Inak osobám (pri písomnostiach určených do vlastných rúk), ktoré sú oprávnené

za právnickú osobu konať. Ustanovenie § 47 O.s.p., z ktorého odvolací súd pri posudzovaní včasnosti podaného odvolania nesprávne vychádzal, upravuje doručovanie písomností fyzickým osobám, ktoré písomnosti sú určené do vlastných rúk.

Dokladom o doručení písomnosti súdu je tzv. doručenka, ktorá má povahu verejnej listiny v zmysle § 134 O.s.p. Súd vychádza z údajov na doručenke, ktoré zachytávajú postup pri doručení a kým nie je preukázaný opak, súd považuje údaje na doručenke za pravdivé. Ustanovenie § 45 ods. 2 O.s.p. upravuje vyvrátiteľnú právnu domnienku o pravdivosti doručenky. Ak účastník konania spochybňuje správnosť údajov uvedených na doručenke (namieta, že zásielku neprevzala oprávnená osoba), je povinný o tom súdu predložiť dôkaz, a týmto spôsobom preukázať svoje tvrdenie.

Pokiaľ zo strany žalovanej bolo spochybnené doručenie zásielky a predložený dôkaz na preukázanie pravdivosti jej tvrdenia (v preskúvanom prípade podpísané vyhlásenie JUDr. I. N.), pričom podpisy, na doručenke a vo vyhlásení sa krajskému súdu nejavili na základe vizuálneho porovnania rovnaké, bolo jeho povinnosťou odstrániť tento rozpor vykonaním šetrenia postupu doručovania zásielky. Keďže tak krajský súd nepostupoval, dovolací súd jeho rozhodnutie považoval za predčasné a ako také nesprávne.

V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu písomne požiadať Slovenskú poštu, a.s. o poskytnutie informácií o dodaní zásielky (kedy, komu a akým spôsobom bola doručená) a zistiť, ktoré osoby boli splnomocnené preberať zásielky adresované žalovanej a zabezpečiť vyjadrenie týchto osôb k tomu, či prevzali 25. marca 2010 zásielku. Až na základe takto zisteného skutkového stavu bude možné zistiť, či zásielka bola riadne doručená.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti poukazuje na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 119/07, sp. zn. IV. ÚS 379/08 podľa ktorých, pokiaľ všeobecný súd nemá záver o nedodržaní zákonom ustanovenej procesnej lehoty na podanie opravného prostriedku preukázaný mimo rozumných pochybností, musí vychádzať z predpokladu, že opravný prostriedok v zákonnej lehote podaný bol.

Tak, keď za uvedeného stavu odvolací súd odvolanie žalovanej ako oneskorene podané odmietol bez toho, aby boli splnené podmienky pre takéto rozhodnutie, odňal jej týmto rozhodnutím možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

So zreteľom na vadu, ktorá napĺňa skutkovú podstatu ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., dovolanie žalovanej je prípustné a zároveň je tiež dôvodné. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. októbra 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová